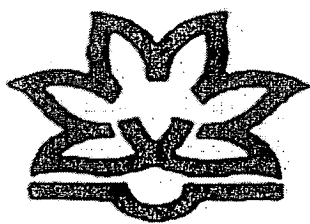

1014

دانشگاه ارومیه

دانشکده علوم

گروه زیست شناسی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

بافت شناسی و جنین شناسی

عنوان:

تمایز سلول های دندریتیک مشتق از مونوسیت بر روی لایه ای از سلول های اندوتلیال به

عنوان لایه تغذیه کننده

اساتید راهنما:

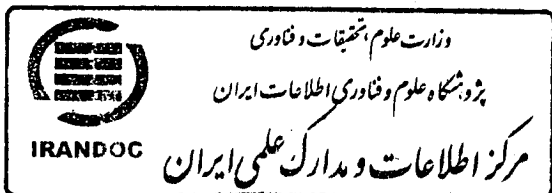
دکتر وحید نجاتی

دکتر نوروز دلیرز

پژوهش و نگارش:

کیکاوس غلامی

شماره پایان نامه ۲-۱۱۳۸

بهمن: ۸۹

این مطالعه در پژوهشکده زیست فناوری دانشگاه ارومیه انجام گرفته است

(حق چاپ و نشر برای دانشگاه ارومیه محفوظ می باشد)

۱۵۷۶۰۶

۱۳۹۰/۳/۲

یان نامه آقای: کیکاوس غلامی

به تاریخ ۸۹/۱۱/۱۲

ماره ۲-۱۱۳۸

ورد پذیرش هیات محترم داوران بارتبه عالی و نمره ۳۰ (به حروف است) (ار گرفت.

- استاد راهنما و رئیس هیئت داوران: دکتر وحید نجاتی

- استاد مشاور: دکتر نوروز دلیرز

- داور خارجی: دکتر فرح فرخی

- داور داخلی: دکتر صمد زارع

- نماینده تحصیلات تکمیلی: دکتر کریم اکبری

تقدیم بہ

پدر و مادر

بزرگوں کو

و خانوادہ عزیزم

تقدیر و شکر

حمد و سپاس خدایی را سزااست که تیر حتمی قضایش را بیچ سپری نمی‌سگند و لطف و محبت و هدایتش را بیچ مانعی باز نمی‌دارد.

از تمامی دوستان و عزیزانی که در اجراء و اتمام این پروژه به بنده لطف بسیار داشته و این حقیر را همراهی نمودند کمال قدر دانی و سپاس را دارم.

از اساتید راهبانه‌ی محبوب و صبورم جناب آقای دکتر و حمید نجاتی و نوروز دلیرز که بارها بهمانی‌های بی‌دریغ‌شان مشوق و حامی اینجانب بودند نهایت شکر را می‌نمایم، و همچنین از مدیر گروه محترم گروه زیست‌شناسی خانم دکتر فرخی کمال شکر و قدر دانی را

دارم

فهرست مطالب

عنوان

صفحه

فصل اول: مقدمه و کلیات

۱	۱-۱: مقدمه
۳	۱-۲: سلول‌های دندریتیک
۳	۱-۲-۱: بیولوژی سلول‌های دندریتیک
۴	۱-۱-۲: عرضه انٹی ژن و تحریک لنفوسیت‌های T
۹	۱-۳: تنوع سلول‌های دندریتیک
۹	۱-۳-۱: سلول‌های دندریتیک حاصل از پیش‌تاز مشترک میلوئیدی
۱۰	۱-۳-۲: سلول‌های لانگرهانس
۱۰	۱-۳-۳: سلول‌های دندریتیک بینابینی
۱۱	۱-۳-۴: سلول‌های دندریتیک-۱
۱۲	۱-۳-۵: سلول‌های دندریتیک حاصل از پیش‌تاز مشترک لنفوئیدی
۱۲	۱-۴: سلول‌های دندریتیک و بیماری‌ها
۱۳	۱-۴-۱: سلول‌های دندریتیک و ایمنو ترایی سرطان
۱۶	۱-۵: تولید سلول‌های دندریتیک در شرایط آزمایشگاهی
۱۸	۱-۶: فلوسایتومتری
۲۳	۱-۷: بیولوژی سلول‌های اندوتلیال
۲۴	۱-۸: هدف از انجام تحقیق
۲۵	۱-۹: سابقه انجام تحقیق

فهرست مطالب

۲۷	فصل دوم: مواد و روش‌ها
۲۸	۲-۱: کشت سلول‌های اندوتلیال ورید ناف انسان و تهیه مایع روئی آنها
۲۸	۲-۱-۱: مواد و لوازم مورد استفاده
۲۹	۲-۱-۲: روش کار
۲۹	۲-۲: تهیه عصاره سلول‌های توموری از سوسپانسیون سلولی K562
۲۹	۲-۲-۱: روش کار
۳۰	۲-۳: تهیه مایع روئی مونوسیت‌های خون (MCM)
۳۰	۲-۳-۱: مواد و لوازم مورد استفاده
۳۰	۲-۳-۲: روش کار
۳۱	۲-۴: خون‌گیری
۳۱	۲-۴-۱: مواد و لوازم مورد استفاده
۳۲	۲-۴-۲: مواد و روش کار
۳۲	۲-۵: جداسازی سلول‌های تک هسته‌ای خون محیطی (PBMC)
۳۲	۲-۵-۱: مواد و لوازم مورد استفاده
۳۳	۲-۵-۲: روش کار
۳۳	۲-۶: تعیین تعداد و میزان زنده بودن سلول‌ها
۳۳	۲-۶-۱: مواد و لوازم مورد استفاده
۳۴	۲-۶-۲: روش کار
۳۴	۲-۷: تولید سلول‌های دندریتیک در شرایط آزمایشگاهی

فهرست مطالب

۳۴	۲-۷-۱: مواد ولوازم مورد استفاده
۳۵	۲-۷-۲: روش کار
۳۷	۲-۸: تولید سلول‌های دندریتیک بر روی لایه ای از سلول‌های اندوتلیال به عنوان لایه تغذیه کننده
۳۷	۲-۸-۱: مواد ولوازم مورد استفاده
۳۷	۲-۸-۲: روش کار
۳۸	۲-۹: تولید سلول‌های دندریتیک با اضافه کردن مایع روئی سلول‌های اندوتلیال از روز صفر
۳۸	۲-۹-۱: مواد ولوازم مورد استفاده
۳۹	۲-۹-۲: روش کار
۴۰	۲-۱۰: تولید سلول‌های دندریتیک با اضافه کردن مایع روئی سلول‌های اندوتلیال از روز پنجم
۴۰	۲-۱۰-۱: مواد ولوازم مورد استفاده
۴۰	۲-۱۰-۲: روش کار
۴۰	۲-۱۱: بررسی شکل و اندازه سلول‌های دندریتیک در طی مراحل تمایز
۴۰	۲-۱۱-۱: مواد ولوازم مورد استفاده
۴۰	۲-۱۱-۲: روش کار
۴۱	۲-۱۲: ارزیابی نشانگرهای سطحی یا فنوتیپ سلول‌های دندریتیک با دستگاه فلوسایتومتری
۴۱	۲-۱۲-۱: مواد ولوازم مورد استفاده
۴۲	۲-۱۲-۲: روش کار
۴۳	۲-۱۳: بررسی قدرت بیگانه خواری سلول‌های دندریتیک
۴۳	۲-۱۳-۱: مواد ولوازم مورد استفاده

فهرست مطالب

۴۴	۲-۱۳-۲: روش کار
۴۵	۲-۱۴: واکنش مختلط لکوسیتی الوژن (MLR)
۴۵	۲-۱۴-۱: مواد و لوازم مورد استفاده
۴۵	۲-۱۴-۲: روش کار
۴۶	۲-۱۵: اندازه‌گیری سایتوکاین‌های تولید شده از سلول‌های دندریتیک و لنفوسیت‌های T

فصل سوم: نتایج

۴۸	۳-۱: بررسی مورفولوژیک سلول‌های دندریتیک تولید شده با استفاده از میکروسکوپ معکوس
۴۸	۳-۲: بررسی نشانگرهای سطحی در سلول‌های دندریتیک تولید شده در گروه کنترل و تیمار:
۴۸	۳-۲-۱: بررسی نشانگر سطحی CD14 سلول‌های دندریتیک در گروه کنترل و تیمار
۵۰	۳-۲-۲: بررسی نشانگر سطحی CD80 سلول‌های دندریتیک در گروه کنترل و تیمار
۵۰	۳-۲-۳: بررسی نشانگر سطحی CD83 سلول‌های دندریتیک در گروه کنترل و تیمار
۵۱	۳-۲-۴: بررسی نشانگر سطحی CD86 سلول‌های دندریتیک در گروه کنترل و تیمار
۵۱	۳-۲-۵: بررسی نشانگر سطحی HLA-DR سلول‌های دندریتیک در گروه کنترل و تیمار
۵۲	۳-۳: بررسی قدرت بیگانه خواری سلول‌های دندریتیک گروه کنترل و تیمار
۵۳	۳-۴: واکنش مختلط لوکوسیتی (MLR) آلورژن
۵۳	۳-۵: بررسی میزان تولید سایتوکاین‌های IL-10 و IL-12 تولید شده به وسیله سلول‌های دندریتیک
۵۴	۳-۶: بررسی میزان تولید سایتوکاین‌های IL-4 و INF- γ تولید شده به وسیله لنفوسیت‌های T

فصل چهارم: بحث و نتیجه‌گیری

۵۵	بحث و نتیجه‌گیری
----	------------------

فهرست مطالب

۶۱

پیشنهادات

فصل پنجم: منابع و ماخذ

۶۲

منابع و ماخذ

فهرست مطالب

فهرست اشکال

صفحه	عنوان
۸	شکل ۱-۱: عرضه انٹی ژن توسط سلول‌های دندریتیک
۹	شکل ۱-۲: مراحل تمایز سلول‌های دندریتیک مختلف از سلول بنیادی خون ساز مغز استخوان
۱۸	شکل ۱-۳: تولید سلول‌های دندریتیک از مونوسیت‌های خون در محیط آزمایشگاهی
۴۹	شکل ۳-۱: سلول‌های دندریتیک تولید شده در گروه کنترل و تیمار
۵۲	شکل ۳-۲: نمونه ای از نمودار هیستوگرام دستگاه فلوسایتومتری مربوط به گروه کنترل و تیمار

فهرست مطالب

فهرست جداول ونمودارها

عنوان

صفحه

۴۹	نمودار ۱-۳: میانگین درصد بیان ملکول CD14 در سلول های دندریتیک گروه کنترل و تیمار
۵۰	نمودار ۲-۳: میانگین درصد بیان ملکول CD80 در سلول های دندریتیک گروه کنترل و تیمار
۵۰	نمودار ۳-۳: میانگین درصد بیان ملکول CD83 در سلول های دندریتیک گروه کنترل و تیمار
۵۱	نمودار ۴-۳: میانگین درصد بیان ملکول CD86 در سلول های دندریتیک گروه کنترل و تیمار
۵۱	نمودار ۵-۳: بیان ملکول HLA-DR در گروه کنترل و تیمار
۵۲	نمودار ۶-۳: بررسی میزان فاگوسیتوز سلول های دندریتیک در گروه کنترل و تیمار
۵۳	نمودار ۷-۳: واکنش مختلط لوکوسیتی مربوط به گروه کنترل و تیمار
۵۳	نمودار ۸-۳: میزان تولید سایتوکاین های IL-10 و IL-12 تولید شده به وسیله سلول های دندریتیک
۵۴	نمودار ۹-۳: میانگین میزان تولید اینتر لوکین - چهار (IL-4) و اینترفرون - گاما (INF- γ) توسط لنفوسیت های T

تمایز سلول های دندریتیک مشتق از مونوسیت بر روی لایه ای از سلول های اندوتلیال به عنوان لایه تغذیه کننده

پاسخ های سیستم ایمنی ذاتی واکتسابی وابسته به مهاجرت لکوسیت ها از عرض سلول های اندوتلیال می باشد. سلول های دندریتیک که نقش مهمی در شروع پاسخ های ایمنی سلولی دارند، در مسیر مهاجرتشان از بافت های محیطی به غده های لنفاوی با سلول های اندوتلیال عروق لنفاوی تماس پیدا می کنند. در این تحقیق اثرات سلول های اندوتلیال چسبیده به سطح و غیرفعال بر روی خصوصیات فنوتیپی و عملکردی سلول های دندریتیک مورد بررسی قرار گرفت. سلول های دندریتیک نابالغ از کشت سلول های مونوسیت در محیط کشت حاوی IL-4 (10%) RPMI, FCS و GM-CSF (فاکتور محرک کلنی - گرانوسیت، ماکروفاژ) برای مدت ۵ روز بدست آمد، سلول های دندریتیک نابالغ در روز ۵ همراه با فاکتورهای بلوغ (مایع روئی مونوسیت (MCM) و TNF- α و Poly I-C) بر روی تک لایه ای سلول های اندوتلیال اضافه شد و به مدت ۴۸ ساعت، در محیط کشت RPMI و FCS (10%) کشت داده شد. در آزمایش دیگر تولید سلول های دندریتیک از روز صفر و روز ۵ با اضافه کردن ۵۰٪ از مایع روئی سلول های اندوتلیال به محیط کشت سلولی بدست آمد. ۷ روز پس از کشت، بلوغ سلول های کشت داده شده توسط دستگاه فلوسایتومتری، بتا کاتر و کیت الایزا بررسی شد. سلول های اندوتلیال هم از طریق تماس سلول به سلول و هم از طریق فاکتورهای محلول با همدیگر ارتباط برقرار می کنند، که در ارتباط سلولی باعث محدود شدن بلوغ سلول های دندریتیک (کاهش بیان CD80, CD86, CD83 و HLA-DR)، و مهار تحریک لنفوسیت های T از طریق کاهش تکثیر آنها می شود در حالیکه فاکتورهای محلول باعث بلوغ سلول های دندریتیک می شوند. این داده ها نشان می دهد سلول های اندوتلیال که در مسیر مهاجرت سلول های دندریتیک از بافت های محیطی به غده های لنفاوی قرار دارند می توانند به عنوان تنظیم کننده های بالقوه عملکرد و تمایز سلول های دندریتیک به حساب آیند.

کلمات کلیدی: سلول دندریتیک، مونوسیت، سلول اندوتلیال، مایع روئی اندوتلیال، لایه تغذیه کنند

فصل اول-مقدمه و کلیات

۱-۱: مقدمه و هدف

سلول‌های دندریتیک مهمترین سلول‌های عرضه کننده آنتی‌ژن هستند که از سلول‌های بنیادی مغزاستخوان با فنوتیپ $CD34^+$ مشتق می‌شوند. آنها را می‌توان از مونوسیت‌های خون محیطی در شرایط آزمایشگاهی بوسیله کشت با فاکتور تحریکی گرانوسیت-ماکروفاژ^۱ (GM-CSF) و اینترلوکین-۴ تولید نمود (۷۱). سلول‌های دندریتیک نقش اصلی را در برداشت، انتقال و عرضه آنتی‌ژن به لنفوسیت‌های T تمایز نیافته دارند (۴۷). توانایی سلول‌های دندریتیک در شروع و القای پاسخ ایمنی به تغییر ماهیت آنها از حالت پردازش کننده آنتی‌ژن به حالت ارائه دهنده آنتی‌ژن بستگی دارد، که بیشترین تعداد مولکول‌های MHC-II و مولکولهای کمک تحریکی لنفوسیت T (CD80 و CD83) را در سطح خارجی خود بیان می‌کنند که به این فرایند بلوغ سلول‌های دندریتیک گویند (۶ و ۵۴). این تغییر فاز به عنوان یک نقطه عطف در پاسخ ایمنی به حساب می‌آید زیرا سلول دندریتیک نابالغ نمی‌تواند به طور موثر لنفوسیت T اولیه را تحریک کند (۴۹ و ۵۰). دانشمندان بسیاری بر آن شده‌اند تا این سلول‌ها را در عرصه‌ی سلول درمانی وارد کرده و آنها را برای درمان دامنه‌ای نسبتاً وسیعی از بیماری‌ها به کار گیرند، که از مهم‌ترین آنها می‌توان به درمان انواع سرطان اشاره کرد. کشف اینکه این سلول‌های ارزشمند را می‌توان از سلول‌های $CD34^+$ و یا مونوسیت‌های خون محیطی (۷۳) مشتق کرد، پیشبرد بزرگی در مسیر به کارگیری این سلول‌ها برای اهداف سلول درمانی به حساب می‌آید. چرا که نه تنها از این طریق منبع قابل توجهی از سلول در دست بود، بلکه بدین روش، سلول‌ها در تمام مراحل تبدیل شدن به یک سلول دندریتیک بالغ قابلیت این را دارند که مورد تغییرات دلخواه و یا بررسی‌های لازم قرار گیرند. در این بین و بعد از اثبات کارایی این سلول‌ها در درمان سرطان، دانشمندان در پی این بودند که چگونه این سلول‌ها را به بهترین نحو و با بهترین کارایی در محیط کشت تولید کنند (۸۷).

محققین استفاده از سلول‌های دندریتیک تحریک شده با آنتی‌ژن‌های توموری را به صورت واکسن و نیز حساس سازی لنفوسیت‌های اختصاصی به آنتی‌ژن توموری توسط سلول‌های دندریتیک در *in vitro* را به عنوان ایمونوتراپی غیر فعال در کنار سایر روش‌های درمانی متداول سرطان یعنی شیمی درمانی، جراحی هورمون درمانی و پرتو درمانی توصیه میکنند (۶۲). از مطالعاتی که نتایج بخشی از آنها بیان گردید چنین برمی‌آید که واکسن مبتنی بر سلول‌های دندریتیک نه تنها ساده و قابل اجرا است بلکه باعث القا پاسخ

1-Granulocyte-Monocyte Colony- Stimulating Factor

2. Cluster Differentiation

ایمنی ضد توموری در شرایط محیط بدن و شرایط آزمایشگاهی دارد. هنگام مهاجرت سلول‌های دندرتیک از بافت‌های محیطی به بافت لنفاوی با محیط‌های کوچک استرومایی که از ماتریکس خارج سلولی، فاکتورهای محلول و انواع مختلفی از سلول‌ها (نظیر سلول‌های فیبروبلاست، ماکروفاژ، مونوسیت و اندوتلیال و غیره) تشکیل شده تماس می‌یابد. شواهد زیادی وجود دارد که این محیط‌های کوچک استرومایی نقش مهمی را در تنظیم عملکرد سلول‌های دندرتیک ایفا می‌کنند (۴۴). سلول‌های اندوتلیال عروق انسان اساساً کمپلکس‌های MHC I, II را در سطح خود نمایش می‌دهند و با سلول‌های لنفوسیت T تماس برقرار می‌کنند و با ارائه دادن آنتی ژن به سلول‌های T خاطره نقش مهمی در بقای ایمنی ایفا می‌کنند در عوض سلول‌های T فعال شده از طریق سیگنال‌های وابسته به تماس و محلول نقش مهمی در تنظیم عملکرد سلول‌های اندوتلیال دارند (۳۸). با توجه به اینکه سلول‌های دندرتیک در مسیر حرکت از بافت به گره‌های لنفاوی و همچنین در خون با سلول‌های اندوتلیال تماس مستقیم دارند و با توجه به نقشی که این سلول‌ها در سیستم ایمنی ایفا می‌کنند. در این مطالعه در نظر است تاثیر مستقیم و سلول به سلول و نیز عوامل مترشحه از سلول‌های اندوتلیال بر تمایز و عملکرد سلول‌های دندرتیک تولید شده از مونوسیت‌های خون محیطی مورد بررسی و ارزیابی قرار گیرد.

۱-۲-۱- بیولوژی سلولهای دندریتیک

سلولهای دندریتیک (DC) سلولهای هستند که در سراسر بافت‌های لنفاوی و غیر لنفاوی، خون محیطی و رگ‌های لنفی آوران پراکنده‌اند (۷). آن‌ها سیستمی از سلول‌های خون‌سازی را تشکیل می‌دهند که هر چند تعداد آن‌ها کم است، ولی توزیع گسترده‌ای دارند. چندین نوع سلول دندریتیک متفاوت در بافت‌های گوناگون یافت شده‌اند که شامل سلول‌های لانگرهانس^۱ در پوست، سلول‌های دندریتیک بینابینی^۲ در بافت‌های مختلف، سلول‌های دندریتیک تیموس و جمعیت‌هایی از سلول‌های دندریتیک که در سایر اندام‌های لنفاوی یافت می‌شوند، می‌باشد (۴۸).

سلول‌های دندریتیک برای اولین بار براساس مورفولوژی آن‌ها با تعداد زیاد زوائد سیتوپلاسمی که به آن‌ها ظاهری ستاره مانند می‌داد، مشخص شدند (۷۹).

این سلول‌ها تکثیر پیدا نکرده و بعد از مدت زمان معینی دچار آپوپتوز شده، جای خود را به سلول‌های دیگر می‌دهند (۴). سلول‌های دندریتیک مجموعه‌ی پپتید غیر خودی و MHC را به لئوسیت‌های T دست نخورده و خاطره‌ای عرضه و باعث ایجاد ایمنی اختصاصی بویژه در اندام‌های لنفاوی ثانویه می‌شود. DC هم چنین می‌تواند عملکرد لئوسیت‌های T تنظیم کننده را نیز کنترل نماید (۵۶). این سلول‌ها از طریق ترشح سیتوکین‌های IL-12^r و انترفرون‌های کلاس II نقش مهمی در ایمنی ذاتی ایفا می‌کنند (۴۵).

سلول‌های دندریتیک تحت تاثیر سیتوکین‌ها از سلول‌های ریشه‌ای خون ساز CD 34⁺ منشا گرفته و در طی یک فرایند چند مرحله‌ای تمایز پیدا می‌کنند (۶۹). هرچند بعد از مرحله‌ی GM- CFU⁺ سلول‌های دندریتیک به همراه منوسیت‌ها و ماکروفاژها از سلول‌های ریشه‌ای یکسانی منشا می‌گیرند و در خارج از بدن نیز از یک سلول پیش ساز CD 34⁺ کلنی‌های مخلوطی از DC، منوسیت و ماکروفاژ تشکیل می‌شود، با این حال این سلول‌ها از نظر مورفولوژی، فنوتیپ و عملکرد متفاوت از منوسیت و ماکروفاژ بوده و همانگونه که گفته شد در بسیاری از بافت‌های بدن انسان و سایر گونه‌های جانوری پراکنده‌اند (۸۳).

1- Langerhans cells

2- Interstitial cell

1- Interlukin- 12

2- Granulocyte-Monocyte-Colony Forming unit

سلول‌های دندریتیک نابالغ از طریق جریان خون به بافت‌ها منتقل و در آن‌ها مستقر می‌شوند و بسته به محل استقرار خود اسامی متفاوتی به خود می‌گیرند. در قلب، کبد، روده و ریه، سلول‌های دندریتیک بینابینی، پوست و بافت مخاطی، سلول‌های لانگرهانس، در مدولای تیموس و بافت لنفاوی ثانویه، سلول‌های دندریتیک دندان‌دار و در خون و لنف سلول‌های نقاب‌دار^۱ نامیده می‌شوند (۶۹). سلول‌های دندریتیک علی‌رغم توزیع گسترده در تمامی بدن از ویژگی‌های مشترکی چون شکل نامنظم با زوائد دندان‌دار، فتوتیپ متمایز سطح سلولی، چگالی پائین، حرکت فعال و قدرت تحریک لنفوسیت‌های T دست‌نخورده برخوردارند (۵۷).

در حال حاضر دو نوع پیش‌ساز DC در موش مشخص شده است که یک نوع آن به همراه سلول‌های لنفوئیدی از سلول‌های پیش‌ساز، با مشخصات $IL-7R^-$ ، $c-kit^+$ (لیگاند برای فاکتور سلول بنیادی) و $Sca-1^+$ و نوع دیگر به همراه سلول‌های میلوئیدی از پیش‌سازهایی با مشخصات $IL-7R^-$ ، $c-kit^-$ ، $Sca-1^-$ ، $CD34^-$ منشاء می‌گیرند (۲). معادل پیش‌ساز میلوئیدی موش در انسان هنوز مشخص نشده است ولی معادل پیش‌ساز لنفوئیدی در انسان ویژگی‌های زیر را دارا می‌باشد: $CD34$ ، $CD45RA$ ، $CD10$ ، $L-7R$ این سلول‌ها می‌توانند به لنفوسیت‌ها و DC تبدیل شوند ولی توانایی تبدیل شدن به سلول‌های میلوئیدی اریتروسیت‌ها را ندارند (۵۲). DC‌های میلوئیدی پیش‌ساز مشترکی دارند و منوسیت‌ها می‌توانند تحت تاثیر GM-CSF و $IL-4$ به DC تبدیل شوند (۵۸). در انسان علاوه بر وجود پیش‌سازهای مشترک بین DC و سلول‌های میلوئیدی پیش‌سازهای مجزائی نیز وجود دارند که در حضور GM-CSF، $TNF-\alpha$ و SCF^۲ کلنی خالصی از DC را تولید می‌کنند (۹۲).

۲-۲-۱- عرضه ی آنتی ژن و تحریک لنفوسیت‌های T

سلول‌های دندریتیک به روش‌های مختلف آنتی ژن را از محیط اطراف خود برداشت می‌کنند. کارایی سلول‌های دندریتیک در عرضه آنتی‌ژن‌های ذره‌ای به سلول‌های T صد برابر بیشتر از آنتی‌ژن‌های محلول است. در سلول‌های دندریتیک بالغ مکانیسم فاگوسیتوز همچنان فعال است و می‌تواند آنتی‌ژن‌های ذره‌ای را برداشت و به لنفوسیت T عرضه کند. نشان داده شده عرضه آنتی‌ژن از طریق MHC I با واسطه CD32 انجام می‌گیرد (۶۸). برداشت آنتی‌ژن‌ها بوسیله ایزومرهای مختلف CD32 باعث عرضه اپی‌تپهای گوناگون می‌شود. در طی بلوغ قدرت فاگوسیتوز سلول‌های دندریتیک از طریق دو مکانیسم کاهش می‌یابد:

^۱ Veiled cells

^۲ Stimulating colony factor

۱- کاهش بیان بسیاری از گیرنده‌های آنتی ژن در سطح سلول

۲- غیر فعال شدن GTP آزهای کوچک 1 rac , cdc 42 سلولهای دندریتیک تحت تاثیر دو عامل یکی شناسایی مستقیم پاتوژن‌ها و دیگری توسط سیتوکین‌های التهابی، ترکیبات داخل سلولی و ایمنی اختصاصی ایجاد شده تحریک و وارد مرحله بلوغ می‌شوند پنج نوع گیرنده سطحی در بلوغ DC نقش دارند که عبارتند از:

۱ - گیرنده شبه ناقوس^۱

۲ - گیرنده سایتوکاین

۳- گیرنده عامل نکروزدهنده تومور^۲

۴ - گیرنده قسمت ثابت آنتی بادی^۳

۵- حس گرهای مرگ سلول.

اتصال پروتئین‌های استرس مانند hsp^{۹۰} , hsp 70 به گیرنده‌های اختصاصی آنها در سطح DC آنها را به بخشهای داخل سلولی حاوی II , MHCI هدایت و باعث عرضه آنها می‌شود این عمل ضمن القاء بلوغ در سلول‌های دندریتیک میزان بیان گیرنده‌های فوق را نیز، کاهش می‌دهد. بعد از القاء بلوغ در DC نیمه عمر باز گردش MHC II به ۱۰۰ ساعت افزایش می‌یابد تا زمان لازم برای رسیدن این سلول‌ها به گره لنفاوی موضعی فراهم گردد بعد از بلوغ DC میزان بیان سیستماتین که به عنوان مهار کننده کاتپسین S عمل می‌کند کاهش و میزان کاتپسین S افزایش پیدا می‌کند در نتیجه میزان برش زنجیره غیر متغیر و امکان سوار شدن آنتی ژن به MHC II افزایش می‌یابد. در سطح غشاء سلولهای دندریتیک نابالغ هم دیم‌های MHC II و هم مولکول DM وجود دارد از طرفی این سلول‌ها پروتئازهایی را ترشح می‌کنند که می‌توانند آنتی ژن خارج سلولی را به پپتیدهای قابل اتصال به MHC II تبدیل نمایند بعد از اتصال پپتید آمینوپپتیداز N نیز اضافه‌های پپتید سوار شده را حذف می‌کند(۲۰). برخلاف MHC II نیمه عمر MHC I در سطح غشا DC بالغ و نابالغ تفاوتی ندارد طول عمر آن ۱۶ ساعت است و باز گردش نمی‌کند. بنابراین برای عرضه مداوم آنتی ژن توسط MHC I ستر مداوم این مولکول و حضور پپتید آنتی ژنیک نیاز است. چگونگی ورود آنتی ژن به سیتوسول معلوم نیست ولی به نظر می‌رسد انتخاب براساس اندازه آنتی ژن باشد بیان مولکول‌های CD1 در سطح سلول‌های دندریتیک از الگوهای مختلفی

1- Toll- Like Receptor(TLR)

2-Tomour Necrosis Factor Receptor

3- Fragment Crystalline Receptor

4- Heat shok Proteine

تبعیت می‌کند CD1α در سطح سلول‌های لانگرهانس و زیر گروه خاصی از سلول‌های دندریتیک بیان و به آنتی‌ژن لیپیدی و گلیکولیپیدی آندوزوم‌های باز گردش اولی^۱ متصل می‌گردد (۸۰). CD1b که در سطح انواع سلول‌ها از جمله DC بیان می‌شود و به گروه دیگری از آنتی‌ژن‌های لیپیدی و مولکول‌های بخش‌های آندوسیتیک ثانویه متصل می‌گردد CD1c نیز از الگوی CD1b تبعیت می‌کند ولی به طور گسترده‌ای در سراسر بخش آندوسیتیک توزیع شده است. و امکان برداشت نمونه لیپیدی از نواحی مختلف انواع سلول را فراهم می‌کند (۸۰). سلول‌های دندریتیک بعد از دریافت آنتی‌ژن در بافت‌های محیطی به گره‌های لنفاوی موضعی مهاجرت می‌کنند سه زیر گروه از سلول‌های دندریتیک در گره‌های لنفاوی مشخص شده‌اند:

زیر گروه ۱	زیر گروه ۲	زیر گروه ۳
CD 1a ⁺	CD 86 ^{- or, dim}	CD 83 ^{- or dim}
CD 1a ⁻	CD 86 ⁺	CD 83 ⁺
CD 1a ^{bright}	C 86 ⁺	CD83 ⁺

زیر گروه اول شامل سلول‌های گرد یا تخم مرغی فاقد شکل دنداندار، کوچکتر از دو زیر گروه دیگر بوده و اساساً در سینوس و پارانشیم نزدیک سینوس گره لنفاوی یافت می‌شوند. زیر گروه دوم ظاهری دنداندار داشته و در نواحی مربوط به سلول T پراکنده‌اند. زیر گروه سوم در نواحی مربوط به سلول T که هیپرپلازی و اکنتی‌نشان می‌دهند یافت می‌شوند از دو زیر گروه اول و دوم بزرگتر و دنداندار بوده به صورت گروهی دیده می‌شوند یکی از ویژگی‌های بارز آنها بیان زیاد و فشرده CD1a است. دو زیر گروه عملکردی از DC بنامهای DC1, DC2 وجود دارد که اولی با تولید IL-12 باعث ایجاد Th1^۲ و دومی از طریق سیتوکینهایی که هنوز بخوبی شناخته نشده‌اند باعث ایجاد Th2 می‌شود. اتصال مولکول CD40 سطح DC به CD40L سطح NK باعث فعال شدن سلول‌های NK، افزایش قدرت سلول کشی و تولید IFN-γ توسط آنها می‌گردد. DC تکثیر لئوسیت‌های B فعال شده توسط CD40 را تحریک و بالغ شدن آنها به پلاسماسل‌های مولد IgM را تسریع می‌کند (۲۵). تمایز سلول‌های B دست نخورده به پلاسماسل‌های مولد IgM بستگی به ترشح IL-12 توسط DC دارد (۷۹). در ارتباط بین سلول‌های T و DC چندین گیرنده و لیگاند از جمله CD40/CD40L دخالت دارند (۱۴). برای مثال تنظیم بیان CD40L در سطح سلول‌های T بلوغ DC را تسهیل می‌کند: سپس DC فعال شده IL-12 تولید و باعث ترشح IFN-γ بوسیله سلول‌های T می‌شود DC فعال شده می‌تواند سلول‌های

¹- arly recycling endosomes

1- T Helper-1

TCD8⁺ را هم حساس و هم دچار آپوپتوز نماید. سلول T فعال شده به ناحیه فولیکولهای لنفوسیت‌های B مهاجرت و لنفوسیت‌های B دست نخورده را فعال می‌کند. (شکل ۱-۲)

عوامل القا بلوغ در DC عبارتند از :

RNA سی ویروسی از طریق TLR3

عصاره مایکوپلازما از طریق TLR2 , TLR4

امیدازوکوئینولین از طریق TLR7

DNA باکتری و CpG^۱ از طریق TLR9

عوامل دیگر شامل FasL , TNF- α و IFN- α نیز باعث بلوغ DL می‌شوند. سلول‌های دندریتیک مستقر در میان سلول‌های ای بی تلیوم مخاط نقش تنظیم کنندگی داشته و مانع از ایجاد پاسخ بر علیه آنتی‌ژن‌های محیطی می‌شود و نیز هدایت لنفوسیت‌های T به طرف Th2 را دارد. اینترلوکین‌های IL-12 , IL-23 باعث القا Th1 توسط DC می‌شوند (۳۴). هیستامین و لنفو پروتئین استرومای تیموس انسان باعث القاء Th2 توسط DC می‌شوند. DC توانایی تولید IL-15 را دارد که می‌تواند خاطره را در TCD8⁺ حفظ کند از طرفی DC می‌تواند آنتی ژن برداشت شده را ماه‌ها نگه داشته، سیستم ایمنی را تحریک و خاطره را حفظ کند. سلول‌های CD4⁺ نیز از طریق تولید IL-15 در حفظ خاطره در TCD8⁺ مشارکت می‌کنند (۱۸). در غیاب التهاب و عفونت DC نابالغ از طریق حذف سلول‌ها در تحمل محیطی دخالت می‌کند از جمله موجب القاء TCD4⁺ تولید کننده IL-10 می‌گردد. شواهد جدید حاکی از آن است که DC می‌تواند لنفوسیت‌های T مهار کننده CD4⁺ CD25⁺ را القاء کند DC از طریق گیرنده DEC. 205 مقدار پائین آنتی ژن‌های همراه سلول یا محلول را برداشت و القاء. تولرانس می‌کند. هنگام واکنش متقابل بین سلول‌های دندریتیک و لنفوسیت‌های T ابتدا اتصال غیر اختصاصی از طریق مولکول‌های ICAM-3 (CD50) , DC-SIGN (CD 209) و یا Neuropilin های سطح DC و سلول‌های T انجام و سپس زمینه برای ایجاد سیناپس اختصاصی از طریق مجموعه MHC - Ag و TCR فراهم می‌گردد (۶۴). از خانواده TNF نیز IBBL-4 باعث تکثیر و حفظ خاطره در سلول‌های TCD8⁺ می‌شود و OX-40 باعث مهاجرت Th به فولیکول‌های لنفوسیت‌های B در جریان پاسخ آنتی بادی وابسته به T می‌شود. سلول‌های دندریتیک ویژگی‌های فنوتیپی و عملکردی لازم به شرح زیر را برای ایجاد پاسخ ایمنی دارا می‌باشند :